

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ærede Medlem kan sagtens lade Staten belaae Kornet og opkøbe det, men naar han siger, at der bliver ingen Tab for Statskassen, maa jeg dertil sige: Jo, enten maa der blive Tab for Statskassen, eller ogsaa maa det betyde en Udgift for Forbrugerne. Det samme gælder ogsaa, naar det ærede Medlem ganske roligt foreslaar, at der skal ydes et Statstilskud til Husmændene til Kornpuljen, nu hvor Forrentningsprocenten er langt gunstigere, end den var i sin Tid, da man gennemførte Ordningen. Men det er et saa ringe Hensyn at tage til Skatteyderne, at det ærede Medlem ikke kan vente, at jeg kan imødekomme ham paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen havde den Opfattelse, at mit Importforbud for Rug og Hvede i August Maaned og Ophevelsen deraf en Maaned efter betød, at jeg erkendte, at det første var et Fejlgreb. Det er dog ikke rigtigt. Da det viste sig, at vi havde saa stor en Høst, at der ikke tilnærmelsesvis kunde blive Anvendelse for saa store Mængder indkøbt Korn som i Fjor, var jeg enig med Landbrugsorganisationerne i, at saa burde man forhindre en Situation, hvor det danske Korn kun kunde sælges til fantastisk lave Priser, og derfor blev Importforbudet gennemført. Men Importforbudet skulde naturligvis ikke betyde, at der intet Korn skulde komme ind i Landet; det maatte gennemføres, og saa kunde man bagefter dispensere, tillade Indførsel af det, der er nødvendigt, og det er de Regler og Ordninger, som er truffet med Møllere om Indførsel af det Korn, som er nødvendigt for at fortsætte indtil November, hvor den Ordning, her foreslaas om Indmalingstvang, indtræder. Derfor er der ingen Modsætning mellem de to Foranstaltninger, den sidste er tværtimod en Følge af den første, og jeg vil fastholde, at der ikke er noget som helst inkonsekvent deri.

Carl Petersen: Da de forskellige Ordførere praktisk talt er enige om, at den Foranstaltning Landbrugsministerens Lovforslag omhandler, er gavnlig, er der ikke meget at sige, jeg vil blot gøre nogle Bemærkninger om de ærede Ordføreres mere principielle Stilling.

Det ærede Medlem Hr. Løje understregede stærkt Partiet Venstres principielle Stilling over for de forskellige Beskyttelsesforanstaltninger. Det er ogsaa nødvendigt en Gang imellem at fremføre denne stærke Understregning af den Modstand, som

Venstre, rent principielt og teoretisk, yder mod Beskyttelsen; i det praktiske Liv, for os, der færdes paa Landet, er det noget vanskeligt at faa fat i netop denne Opfattelse. Jeg har ikke mødt ret mange Landbrugere, der gaar ind for, at denne Beskyttelse skal fjernes.

Efter den Tale, det ærede Medlem holdt, er der noget, som tyder paa, at han har været med til det Delegeretmøde, hvor Landboforeningerne redigerede deres Resolutioner; her tog man ogsaa Livet af al Beskyttelse under det Punkt paa Dagsordenen, der formodentlig har været formet som Angreb paa Regeringen, det er jo traditionelt i disse Forsamlinger. Men under det andet Punkt paa Dagsordenen, der formodentlig omhandlede Landbrugets økonomiske Politik, fandt man ikke den samme Modstand mod fortsat Beskyttelse. I hvert Tilfælde de sjællandske Landboforeninger er gaaet ind for en Forhøjelse af Kornpriserne. Jeg kan ikke faa dette til at passe sammen med, at der ingen Beskyttelse skulde være, da Korn, set ud fra en Landmands Synspunkt, alligevel er det Produkt, der kommer til at betyde mest, fordi det her mere end paa mange andre Omraader er det store Omfang, det drejer sig om. Jeg synes derfor, man skulde holde op med den Slags Ting, i hvert Tilfælde skulde det ærede Medlem ikke uddybe Forvirringen ved at angribe Regeringen for den Politik, den har ført, for bagefter at sige, at han troede nok, det var den rigtige Linie, man nu var inde paa. Det er i det hele taget noget vanskeligt at finde nogen Linie i den Slags Udtalelser.

Jeg tror, det ærede Medlem prøvede paa at være vittig, da han talte om, hvem der skulde fede Svinene andre end det danske Landbrug. Man kan ikke komme bort fra, at der i de nuværende Svinereguleringsbestemmelser ikke er et direkte Forbud, men man har ved de Bestemmelser umuliggjort, at andre producerer Svin. Saa kan man selvfølgelig sige: Men det kan vel ikke betyde noget. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa — det ved det ærede Medlem for Resten saa udmærker godt —, at med de Produktionsmetoder, der i de senere Aar anvendes ved Svinefedning, hvor der overhovedet ingen Begrænsning findes, bortset fra, at Stalde og Slagterier giver en naturlig Begrænsning, har alle, blot de har et Sted at sætte Svinene under Opfodringen, Mulighed for at fede Svin, saa længe der er fri Bane for Indførsel af Korn her til Landet, og det maa formodentlig høre med til de Friheder, det ærede Medlem ønsker, naar